

[Forsvarsministeren.]

opfattelse, er vel heller ikke nogen overraskelse. Jeg synes, hr. Kjeld Olesen i sine bemærkninger meget kraftigt understregede den forskel, der må blive i spørgsmål af den karakter mellem de fire partiers ordførere og socialistisk folkeparti. Det skyldes selvfølgelig den forskellige opfattelse, vi har af forsvaarets nødvendighed, hvor de fire partier jo mener, at det er en nødvendighed at have et forsvar og det er nødvendigt at have en række installationer inden for forsvaret, et forsvar på godt og ondt, for der er selvfølgelig også vanskeligheder forbundet ved at opbygge det og have det; vi må så stå sammen om at søge at finde de rigtige løsninger i de enkelte tilfælde. Jeg kan altså tilslutte mig hr. Kjeld Olesens bemærkninger med hensyn til, at vi er forpligtet til, når vi har den indstilling over for forsvaret, også at søge at give de værnepligtige tilfredsstillende forhold.

Det er også det, vi gør med dette forslag. Jeg er ganske overbevist om, at såfremt hr. Kurt Brauer ville bruge endnu mere tid til at besøge regimenter — jeg takker for bemærkningen om det sidste besøg — så ville hr. Kurt Brauer opdage, at de unge mennesker, der er indkaldt, ikke føler sig i den situation, hr. Kurt Brauer omtalte, som unge mennesker i nød, der derfor skal have social støtte. Jeg tror, hr. Kurt Brauer vil få den opfattelse, hvis han taler med flere endnu af dem — og jeg vil gerne hjælpe til mange besøg — at de gerne vil gøre et arbejde inden for det område, hvor de er sat, men at de synes, de skal have noget for det og vel også mere for det, som talsmændene gav udtryk for, end de får i dag. Det er det, vi skal søge at arbejde os hen til. Der er økonomi i det. Vi ved, det koster mange penge selv med små forhøjelser, men lad os vende os til dette i et udvalgsarbejde.

Der skal ikke være nogen tvivl hos hr. Kjeld Olesen om, at vi gerne vil medvirke. Hr. Kjeld Olesen tog et forbehold her, idet han talte om en undertone, der gik ud på, at vi mente, man ikke skulle forhaste sig i denne sag. Det er der altså ingen der har sagt, og hvis der var tale om en undertone, så gik den vel kun på det alene — foruden det økonomiske, som vi er enige om — at vi skal sørge for, at den praktiske baggrund er til stede for at gennemføre disse

ting. Her glæder det mig selvfølgelig, at hr. Kjeld Olesen synes, at der er gjort fremskridt på dette område, men der kan jo også inddrages andre spørgsmål.

Hr. Bilgrav-Nielsen inddrog et spørgsmål, der ikke har været med, så vidt jeg husker, i klimaudvalgets betænkning, nemlig om man helt skulle afskaffe udgangsuniformen. Jeg går ud fra, at der bliver en drøftelse om det i udvalget. Når man ser på forholdene i dag, er der en militær begrundelse for, at man har udgangsuniformen. Det er jo ikke alene livgarden, der anvender udgangsuniformen til militære arrangementer. Der er for så vidt også en social begrundelse. Vi mener med den nuværende ordning, at det er rigtigt, at der stilles et sæt tøj til rådighed for den soldat, der går uden for sin kaserne, og det må være og bør være en uniform, sådan som forholdene er i dag. Men vi er da villige til at drøfte både dette og andre spørgsmål, der har interesse. Jeg har i hvert fald ikke ønske om, at vi sætter sagen i stå, og kan tilsige det medarbejderskab, som ministeriet kan yde i forbindelse med et sådant udvalgsarbejde. Hr. Kjeld Olesen har jo i den sag den fordel, at det — jeg går ud fra, det bliver sådan også i år — er socialdemokratiet, der har formandsposten i udvalget og derfor er bestemmende med hensyn til tempoet.

Kurt Brauer: Hr. Kjeld Olesen konstaterede en del ting, da han var heroppe, og jeg vil tillade mig det samme. Jeg må tillade mig at konstatere, at hr. Kjeld Olesen i fremtiden skal have mine indlæg i disse spørgsmål på forhånd, for det er så synd, at nu skal han både have tårer i øjnene og rødme ind under alle sine hårrødder, når han læser, hvad jeg faktisk har sagt heroppefra. Jeg tror, det vil overraske hr. Kjeld Olesen en del; hans indlæg herfra viste i hvert fald ikke, at han havde forstået, hvad jeg sagde.

Hr. Kjeld Olesen taler om et urealistisk forslag om, at civilt arbejde skulle kunne udøves, imedens man er indkaldt. Han kalder det urealistisk. Det forstår jeg ikke. Jeg må konstatere, at civil arbejdstilladelse gives allerede til en række indkaldte værnepligtige, og det, som jeg taler for, og det, som hr. Morten Lange har talt for, er en udvidelse af den gruppe, der kan få en sådan tilladelse, således at den omfatter en større